

מסורת הש"ס

[לקמן קו-א] (ב) לקמן טו-ו;
 [ערוצין קד. יומא כז. מנחות
 גיגה יא. פסחים סה: לקמן
 דף כד: לה, ד] לקמן יג.
 שין לו: חגיגה יא. ויקרא
 פרש' ד ה"ד, (ה) לקמן
 לקמן לו-ו (ו) פסחים ס:
 שם סא, (ט) שמות יב,
 [נעמו חוץ' יומא כז. ד"ה
 ועו' ועו' פירש"י דהלא
 צו רפי"ב, (ז) קידושין
 ג:

הגהות הב"ח

במ' מה לזביחה שכן פוסלת
לעם: (ב) שם זריקה מנ"ל
לילך מהני. נ"ב ע"ל דף י
(ג) שם ואפקה רחמנא
לה בלשון הולכה: (ד) שם
לשמינו קודש שכן פסולו
בגופו וישנו:

גליון הש"ס

ד"ה והקריבו בו' דהא ע"ז נקמן דף
ד"ה אלא צמוס' ד"ה אלה לאומר
תוס' ד"ה מה לויביחה וכו'
דאיכא למיפיד וכו'. ע"ז
נקמן דף י ע"א צמוס']:

מזוסף רש"י

[illegible]

ו"י נוסחאות

וּמִנֵּל דְּבַעֲיִן זִיכָּרָה לְשִׁמָּה לְכַתְּמִילָה
 בִּיה עֲבֻדוֹת 10: מִתְּחִיל לְדַעֲיִן שְׁחִיטָה
 זָבַח שְׁלָמִים וְלֹא נִאֲמַר זָבַח מִשּׁוֹם שֶׁ
 שָׁלַח לֵשֶׁם אֲוֹלָלִין בְּפֶסֶח. שֶׁאֵם שְׁחָטוּ שֶׁ
 שָׁחַן יִכְּלִין לֵאכֹל כּוֹיִם 11: פֶּסֶח וְאִפְּסִילָה 12:
 בְּעֵלִי דְרָבִי אֵשׁ לִפִּי אֲכָלוּ אֲכִילָה 13:
 בְּכִיָּת וְשֹׁאֵר עֲבֻדוֹת לֹא פִסְלִי שֶׁלֹּא
 לֵאכֹלִין 14: דְּכַתִּיב תִּכְוֶסוּ וְתִנְיָא (פִּסְחָם)
 15: 16: רַבִּי אֲמַר לִשׁוֹן סוֹרֵסִי הוּא
 זֶה כְּלָסֵם הָאוֹמֵר לְתַצִּירוֹ כּוֹס לִי טֵלָה
 זֶה וְהִי אֲמַרְיִן בְּפִסְחָם (17: 18: 19: 20: 21: 22: 23: 24: 25: 26: 27: 28: 29: 30: 31: 32: 33: 34: 35: 36: 37: 38: 39: 40: 41: 42: 43: 44: 45: 46: 47: 48: 49: 50: 51: 52: 53: 54: 55: 56: 57: 58: 59: 60: 61: 62: 63: 64: 65: 66: 67: 68: 69: 70: 71: 72: 73: 74: 75: 76: 77: 78: 79: 80: 81: 82: 83: 84: 85: 86: 87: 88: 89: 90: 91: 92: 93: 94: 95: 96: 97: 98: 99: 100: 101: 102: 103: 104: 105: 106: 107: 108: 109: 110: 111: 112: 113: 114: 115: 116: 117: 118: 119: 120: 121: 122: 123: 124: 125: 126: 127: 128: 129: 130: 131: 132: 133: 134: 135: 136: 137: 138: 139: 140: 141: 142: 143: 144: 145: 146: 147: 148: 149: 150: 151: 152: 153: 154: 155: 156: 157: 158: 159: 160: 161: 162: 163: 164: 165: 166: 167: 168: 169: 170: 171: 172: 173: 174: 175: 176: 177: 178: 179: 180: 181: 182: 183: 184: 185: 186: 187: 188: 189: 190: 191: 192: 193: 194: 195: 196: 197: 198: 199: 200: 201: 202: 203: 204: 205: 206: 207: 208: 209: 210: 211: 212: 213: 214: 215: 216: 217: 218: 219: 220: 221: 222: 223: 224: 225: 226: 227: 228: 229: 230: 231: 232: 233: 234: 235: 236: 237: 238: 239: 240: 241: 242: 243: 244: 245: 246: 247: 248: 249: 250: 251: 252: 253: 254: 255: 256: 257: 258: 259: 260: 261: 262: 263: 264: 265: 266: 267: 268: 269: 270: 271: 272: 273: 274: 275: 276: 277: 278: 279: 280: 281: 282: 283: 284: 285: 286: 287: 288: 289: 290: 291: 292: 293: 294: 295: 296: 297: 298: 299: 300: 301: 302: 303: 304: 305: 306: 307: 308: 309: 310: 311: 312: 313: 314: 315: 316: 317: 318: 319: 320: 321: 322: 323: 324: 325: 326: 327: 328: 329: 330: 331: 332: 333: 334: 335: 336: 337: 338: 339: 340: 341: 342: 343: 344: 345: 346: 347: 348: 349: 350: 351: 352: 353: 354: 355: 356: 357: 358: 359: 360: 361: 362: 363: 364: 365: 366: 367: 368: 369: 370: 371: 372: 373: 374: 375: 376: 377: 378: 379: 380: 381: 382: 383: 384: 385: 386: 387: 388: 389: 390: 391: 392: 393: 394: 395: 396: 397: 398: 399: 400: 401: 402: 403: 404: 405: 406: 407: 408: 409: 410: 411: 412: 413: 414: 415: 416: 417: 418: 419: 420: 421: 422: 423: 424: 425: 426: 427: 428: 429: 430: 431: 432: 433: 434: 435: 436: 437: 438: 439: 440: 441: 442: 443: 444: 445: 446: 447: 448: 449: 450: 451: 452: 453: 454: 455: 456: 457: 458: 459: 460: 461: 462: 463: 464: 465: 466: 467: 468: 469: 470: 471: 472: 473: 474: 475: 476: 477: 478: 479: 480: 481: 482: 483: 484: 485: 486: 487: 488: 489: 490: 491: 492: 493: 494: 495: 496: 497: 498: 499: 500: 501: 502: 503: 504: 505: 506: 507: 508: 509: 510: 511: 512: 513: 514: 515: 516: 517: 518: 519: 520: 521: 522: 523: 524: 525: 526: 527: 528: 529: 530: 531: 532: 533: 534: 535: 536: 537: 538: 539: 540: 541: 542: 543: 544: 545: 546: 547: 548: 549: 550: 551: 552: 553: 554: 555: 556: 557: 558: 559: 560: 561: 562: 563: 564: 565: 566: 567: 568: 569: 570: 571: 572: 573: 574: 575: 576: 577: 578: 579: 580: 581: 582: 583: 584: 585: 586: 587: 588: 589: 590: 591: 592: 593: 594: 595: 596: 597: 598: 599: 600: 601: 602: 603: 604: 605: 606: 607: 608: 609: 610: 611: 612: 613: 614: 615: 616: 617: 618: 619: 620: 621: 622: 623: 624: 625: 626: 627: 628: 629: 630: 631: 632: 633: 634: 635: 636: 637: 638: 639: 640: 641: 642: 643: 644: 645: 646: 647: 648: 649: 650: 651: 652: 653: 654: 655: 656: 657: 658: 659: 660: 661: 662: 663: 664: 665: 666: 667: 668: 669: 670: 671: 672: 673: 674: 675: 676: 677: 678: 679: 680: 681: 682: 683: 684: 685: 686: 687: 688: 689: 690: 691: 692: 693: 694: 695: 696: 697: 698: 699: 700: 701: 702: 703: 704: 705: 706: 707: 708: 709: 710: 711: 712: 713: 714: 715: 716: 717: 718: 719: 720: 721: 722: 723: 724: 725: 726: 727: 728

וזכר שלמים ולא נאמר זכר משום שחיטה: מה נזכינה שכן פוסקין
 שלא לשם אוכלין בפסח. שאם שחטו שלא ^א לאוכלין כגון לחולה ולזקן
 שאין יכולין לאכול ברת ^ב פסול ואפילו הן
 צעלי דכתיב איש לפי אכלו אכילה ^ג
 בכזית ושאר עבודות לא פסלי שלא
 לאוכלין ^ד דכמיז תכסות ומינא (פסחים
 פ' אה). רבי אומר לשון סורקי פסח
 זה כאלם האומר לחזירו כוס לי טלה
 זה וכו' אמרינן בפסחים (דף עח:) דלין
 (מחשבה) אוכלין בזריקה ^ה: המקריב
 קבלה הוא דמיא והקריבו זה קבלת
 הדם: שכן פסולה צור. לאפוקי שחיטה
 שכשיטה צור כלקמן בפרק שלשי
 צ"ל ^ו (ג). שחט המקדש וקבלה טעויות צפון
 צ"ל איזהו מקומן (לשון דף עט.) ילין
 להו מקראי: וישנן בחטאות הפנימיות.
 אבל זריקת ^ז מוצח המיזין לית בזה:
 זריקה זו חייב עליה מיתה אבל
 שחיטה כשרה צור וקבלה והולכה אע"פ
 שפסולה צור אין חייב עליה מיתה
 דכאמרי' בפרק יומא (דף נד.) ארבעה
 עבודות זר חייב עליהם מיתה וזריקה
 והקטרה וניסוך המים והיין דכתיב גבי
 והזר הקרב יומת ועצדתם עבודת
 מתנה ודרשין עבודת מתנה ולא
 עבודת סילוק ועצדתם עבודה תמה
 ולא עבודה שיש אחריה עבודה והיא
 כולה יש אחריה עבודה: מכולהו.
 זמרה הלא הוה שבהן שכן עבודה
 וזריכה לשמה לא אפי' אכיל הולכה:
 הולכה אפשר לנטלה. שאם ראה שחט
 בלא המוצח חורק כדמניא ^ח בחטמין
 (לשון דף ע"ג.) והקריבו זו קבלת הדם.
 ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן
 הכהנים זו קבלה * דהא בפרק שחיטה
 מצ"ל ^ט ולא אפשר לאוקומיה כדולכה
 ואפי' לא גבי דלשון הולכה הוא כדמנין
 כדולכה אכריס דכמיז ביה הקרבה ^י
 ולשון הולכה היא: ה"ג ואפקיה
 רחמנא קבלה בלשון הולכה למימרא
 דהולכה לא תפקה מכלל קבלה: שינוי
 צעלים מגיל. שצריך לשחטו על מנת
 שימכפרו צו צעליו ולא שימכפר צו אחר
 דמני לקמן (דף נז.) לשם שחט דברים
 הוצח מנחם לשם ^{יא} זוהב. מהלך דענין
 לשם זוהב: שחט אדם שחט שמה
 וציחתו לשם תודה ^{יב}: כשרה. ועלו לשם
 חובה: פסולה. כלומר לא עלו לשם
 חובה: סודה קרייה שלמים. כדכתיב
 תודת שלמיו כמו חטאת הקהל (ויקרא
 ד) תודת משה דרש (מלאכי א): אכן
 מוצח סודה קאמרי'. עבדי ואש ^{יג}
 חזן מתודת שלמיו: חטאת ושלם מנין.
 צמ"כ ^{יד} קמני לה גבי האי קרא ובשר זכר
 תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל למדנו
 לתודה שנאכלת ליום ולילה חטאת ואשם
 מנין ת"ל זכר: א"כ. לזהך דרשא
 לחודיה אמא לרבות חטאת ואשם
 שמה אכילתו ליום ולילה לכתוב
 לזכר לצדק גבי אכילה: לא חתק.
 דהא כולה אימרינו לעיל: שכן פסול
 בגופו. לקמן מפרש לה ואזיל: וישנו
 צד' עבודות. שאם שחט שלא לשמו או קיבל והלך ^{טו} חזק שלא לשמו
 אע"פ שלא חישב אלא על השחיטה ^{טז} שלא לשמו פסול כדדנין להו
 לעיל אבל שינוי צעלים לא שייך אלא בזריקה דהא דרבינן שחיטה נפסול
 בשינוי צעלים אינו אלא כגון ששחט על מנת לזרוק להמכפר צו אחר אבל
 לא שייך בקרבן אלא להמכפר צו וכפרה בזריקה היא וכו' אמרי' לקמן
 לשם פלוני פסול וכן לענין קבלה והולכה לא שייך שינוי צעלים אלא"כ
 ומת היורש מקריבו שייך צו שינוי קבל אבל לא שינוי צעלים שחרי מתו

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

מִה לְזִבְיָחָהּ שֶׁבֶן פֹּסֶל שֶׁלֹא לִשְׂם אוֹבֵדִין בַּפֶּסַח. וְהָיָה זְרִיקָה נֶחֱסָה תַּפְסוּל מִקִּי דִשְׁחִטָה שֶׁאִינוּ פּוֹסֵל בְּשִׁנָּיו צִעִים אֲלֵהָ עַל מִנֵּת לְזִרוֹק וּפּוֹסֵלָתָהּ עַל מִנֵּת שֶׁלֹא לֵשׁ אוֹכְלִין קִי וְזִיקָה שֶׁפּוֹסֵלָתָהּ בְּזִרוֹק שֶׁלֹא לֵשׁ צִעִים שֶׁתַּפְסוּל שֶׁלֹא לֵשׁ אוֹכְלִין * וְיִי לְדֹאִיכָה לְמִיפְרָךְ מִה לְזִבְיָחָהּ שֶׁכֵּן טַעוּנָה לָפָן וְיִשְׁנֵה בַּחֲטָאוֹת הַפְּנִימוֹת מִיָּהוּ אֲכָמִי לֹא קִמָּה לִיָּהּ הֵךְ פִּירְכָה עַד בְּצִמּוּן לֶכֶךְ יִי לְדֹהֲכָה לֹא יִלְיָךְ * מִזְבִּיחָהּ אֲלֵהָ צִבְלָה וְהוֹלָכָה. בְּרוּךְ. וְעוֹד נִרְאֶה דְּבַי תַּמִּיד נִשְׁחַט (פֶּסַחִים 97 ע"ב). מִנְעֻט שֶׁאֵר עֲבוֹדוֹת שֶׁלֹא [פְּסוּל] לֵשׁ אוֹכְלִין: **מִה** לְזִרְיקָה שֶׁבֶן חַיִּיב עֲלֶיהָ זֶר בּוֹ. וְהָיָה וְיִלְיָךְ צִבְלָה וְהוֹלָכָה מִשְׁחִטָהּ וְחִירָהּ וְיִי לָהּ מִה לְהֵקֵן שֶׁכֵּן חֲצִיזֵין בְּחוּץ תַּלְקֻמֶּן בְּשִׁמְעֵמִין * דְּהוֹלָכָה לֹא תִפְקָה מִבְּלָא קִבְלָה. וְזִיקָה לֹא אֲמִיָּה מְכֻלָּהוּ שִׁשְׁנֵן בַּחֲטָאוֹת הַפְּנִימוֹת: **בֵּא** 55 מִדְּתוֹדָה שֶׁשְׁחַטָה לִשְׂם שְׁלָמִים בְּשֶׁרָה. תִּימָה דְּבִסּוֹף כָּל הַפְּסוּלִין (לָקֵט 97 ע"ב). דְּרִשִׁי מִיָּה מִזֵּין לְרִבּוֹת שְׁלָמִי מִזֵּר וְשִׁלְמִי פֶסַח תֵּל שְׁלָמִיו פִּי דְנִאֲכֻלִּין לִיּוֹם וְיִלְיָהּ וְיִי לְדֶתֶס דְּרִשִׁי מִדְּכִתְּחָה גְבִי אֲכִילָה: **ש"ב** מִדְּתֵי. וְהָיָה וְיִי לָהּ כּוֹלֵה [וְלִהְיֶה] הוּא לְחִטָּה שֶׁתֵּלָה שֶׁתֵּלָה וְצִיחָה לֵשׁ מוֹדֵה וְיִי לְדֹאִיכָה לְרִבּוֹי חֲטָאוֹת

ואסס מדמכז ציה ^[ח] אכילה: ^[כ] וישנן לאחר מיתה. אבל שניו בעלים אינן לאחר מיתה בפסחים ^[כא] (פסח). הקשה רבינו (דלמא מאחר) ^[ב] דשיעבודא ^[כב] לאו דלוריתא כמו כן אין שניו קודש לאחר מיתה דמאי נפקא מינה דלא עלו לשם חובה הא לא מיחייבי יורשין להציא אחר דלונגא היא בקדושין פ"ק (דף יג:) גבי האשה שהציאה חטאתה ומתה יציאו יורשין עולתה דקאמר שמואל והוא שהפרישה מחיים ורב אשי ^[כג] אמר אפי' שלא הפרישה מחיים והל"ל הכא למ"ד שיעבודא [ללא] דלוריתא אף שני קודש לאחר מיתה תרתי ^[כד] מיהא דווקא ויש לומר דנפקא מינה אם הפריש שמי שלמים או שמי עולות לאחריות ופירש שאם אחת מתה או אבדה השניה תהיה קריבה עולה כדי הראשונה ואם קרבה הראשונה כתקונה השניה תהיה חולין וכי מתו צעלים ועשה יורש אחת שלא לשמה הרי היא כאלו נאצרה וקרבה שניה תחתיה ואם עשה הראשונה כתיקנה או השניה חולין אבל אם לא פירש כלום אלא סתם הפריש שמים לאחריות או אפילו נעשית הראשונה כתיקנה הוי שניה רועה ודמיה קרבי עולה כמו גבי מפריש שמי חטאות לאחריות כדאימא לקמן (דף יא:) מותר חטאת קרב עולה והכי נמי ^[כה] בהפריש שמי עולות או שמי עולות לאחריות ועי'ל דלאחר מיתה הוי [איסור] צנינו קודש כשמטנהו אבל ליכא איסורא צנינו בעלים כיון דליכא בעלים מיהו ^[כז] אכתי לא ידע דרשא דמוא' שפתין דמינה נפקא איסור צנינו קודש מדמיתיה לה בסמוך. הגה"ס: וישנן בציבור. משא"כ צנינו צעלים דאם שחט לשמו

התמיד ^להרי הוא בעליו ואפי' לשם עובד כוכבים לא מיפסיל
דבעינן חבירו דומיא דדידה מחויב כפרה כמותו. צ"ל:

וְשָׁלַח לָשׁוּם בְּעֵלָיו וְלֹא הִזְכִּיר עַל מִנֵּת לְזֶרֶק אֵין וְזוֹ מַחֲשָׁבָה דְּשֵׁנִי [א] בְּעֵלִים
 קִרְקִין (דף י.) שֶׁאִם אָמַר הִרְיֵי שׁוֹחֵט לָשׁ פְּלוּי כֶּסֶר שְׁחָטוּ עַל מִנֵּת לְזֶרֶק
 לֹא קִבֵּל עַל מִנֵּת לְזֶרֶק לָשׁ אַחֵר [א] וְיִשְׁנו לְאַחֵר מִיִּסָּה. הַמְפִּירִשׁ קִרְבָּנוּ
 לָיוּ וְיִשְׁנו בְּצִבּוֹר. אֲבָל שְׁנוֹ בְּעֵלִים לֹא שִׁיךְ בְּקִרְבָּן צִבּוֹר שֶׁהֵרֵא בְּעֵלָיו:
 וְהֵעִל [א]

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

יג א מיי פ"ד מהל' מעה"ק
הלכה י ופייג מהל' פסה"מ
הלכה א:
ב מיי פרה מהל' מעה"ק
הלכה א:
ג מיי שס הלכה ב:
ד מיי פלג מהלכות ציאת
מקדש הלכה ג ד:
ה מיי פ"ד מהל' מעה"ק הלי'
ופייג מהל' פסה"מ הלכה א:
יד ו מיי פטיו מהל' פסה"מ
הלכה א:
ד מיי פטיו מהלכות פסה"מ
הליג

תורה אור השלם

1. ואם נאכל שלמים קרבן אש
 2. מה דבקך ואת מקריב אם נא
 3. אם נקבה תמים יקריבו לפני
 4. ידוק: ויקרא כ"ד א
 5. המקריב את זה וזה
 6. ואת חולבו מבני ארון לו
 7. תהיה שם וישמן קלמדר:
 8. ויקרא כ"ד ב
 9. דחקיב וקריבו אחד מכל
 10. צדקתו תמנה וקריבו לפני
 11. דחקיב את זה וזה
 12. ויקריבו לפני
 13. דחקיב וקריבו: וידחק
 14. פקיס וקריבו ואת חולבו
 15. ויקריבו המזבחה בקרבן אש
 16. אשר ריח ניחוח ליהוה:
 17. ויקרא כ"ד ג
 18. וישחט את בן הדקל לפני
 19. ידוק: ויקריבו מבני ארון
 20. להקריב את חטת וקריב את
 21. חולבו חלקו קריב אשר
 22. פתח על המזבח:
 23. ובשר ובזי תרדת שלשמי
 24. וקריבו: ויקרא כ"ד ד
 25. מום דעב פקרי:
 26. מום דעב פקרי:

ליקוטים

וישנו לאחר מיתתו. ושינוי בעלים אינו לאחר מיתת שמא משום דכתיב לכפר עליו ולא על חבריו ומת לאו בר כפרה גמורה הוא אלא שנתחייב להביאו. (תוס' פקמים סא.)

שיטה מקובצת

[illegible]